

[Művész]

ELŐFIZETÉSI DIJ :
Egész évre 5 kor.
Egyes szám ára 10 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
SZIKRA.

KIADÓHIVATAL :
Piac-utca 42. sz. (Hungáriával szemben.)
Megjelen: minden vasárnap.

Repül már mindenki !

*Repül már az egész világ,
Bi- vagy monoplánon,
Egyóránként száz mértföldet,
Azt én mind nem bánom.*

*De mit használt az a magyar
Csimborassó ormán ;
Legjobban akinek kéne,
Az nem repül, még mindig a
Hirhedt Khuen kormány.*

! A legelegánsabb nyári ruhák PRELOVSZKYNÁL !
készülnek.
Debrecen, Kossuth-u. 4. !

Legszolidabb alapon álló, elsőrendű ékszer, óra,
ezüst és :: :: **Sándor Ármin.**
drágakő raktár
Debrecen, Piac-u. 41. (Dréher sörcsarnok mellett.)
Szokatlan olcsó árak.

Szikrák.

Megkapjuk az egyetemet, — erről álmodozik a tanács. És a Debrecenben sereglő diákok majd ugy-e tőle tanuljanak elvhüségét és jellem szilárdságát?

A városi tanács mostanában nagyon izzad. A főispán most már rövidesen gondoskodni fog, hogy rendelkezésükre álljon a Perczel Dezső zsebkendője.

Most már elhisszük, hogy sokra képes a tanács. Ha ráparancsolnának, még — Haynaut is feltámasztaná.

Vigkedvű Mihály feő bíró uram a mult héten megfordult a sirjában. A karóba huzott ember nyöszörögve panaszkolt:

— Hát már annyi a szenny Debrecenben, hogy csakugyan csatornázni kell?

Barna Tibor civilben ott ellenőrizte a közgyűlés menetét. Na! Csakhogy már egyszer Barna Tibort is láttuk civilben!

Kovács polgármester behódolt a mungónak. Most már bizonyos, hogy új polgármestere lesz Debrecennek.

Komlóssy kapitányra azt mondják, hogy igen előzékeny ember. Azt mondja rá Weisz Náthán, a Csapó-utcából: — Juttason téged a jó Isten az ü előzékeny kezei közé.

Kovács József szögreakasztotta az elveit. Mellé akaszthatja nem sokára a — polgármesteri mandátumát is.

Nagy József helyettes pénzügyigazgatónak azt mondta a multkor egyik kollegája:

— Józsi te olyan jó szívű ember vagy, hogy finánc direktor sohasem lesz belőled. Nagy József vissza vágta: — Pedig látod, az apámnak rossz szive volt, fináncot nevelt belőlem!

A mikepércsi mezőcsösz folyamodott a városhoz. Az a kívánsága, hogy — tanácsnok szeretne lenni.

Szabó Kálmán tanácsnoknak kitört a lába. Teltesszük róla, hogy ezt is szivesebben elviseli, minthogy a mungó-kormányának bizalmat kellett volna szavaznia.

Nagytakarítás volt hétfőn a függetlenségi körben. Egy arckép is lekerült a falról.

Szivesen elismerjük, hogy a kormányhoz intézett emelygős hangú bizalmi nyilatkozatot nem Körner Adolf illetve Dömsödi József cím nélküli tanácsnok írta.

Ismét emelkedik a pótdadó. Bizony itt volna az ideje, hogy a város adófizető polgárainak kinyíljon a szemé s a törvényhatósági bizottságból kispérené az adósság csinálókat és telekspekulánsokat.

A „VILLÁM”-OT terjeszteni minden jókedvű ember kötelessége

Exelsior!

A szoknya leng, a szoknya lebben,
Ő járja egyre tüzesebben,
Az ember vére szinte forr,
A vágya édes csókra hajtja,
A szoknya leng — s ő azt sóhajtja:
„Exelsior!”

De, aki édes csókra hina,
Hamis a huncut ballerina,
Nem mondja, hogy hol és mikor,
Ha neki ezreket kínál,
Mire se mégy a kis zsványánál . . .
„Exelsior!”

Megnyugtató.

— Főtisztelendő ur, szólt a cigány, egy jó kövér libát hoztam a főtisztelendő ur konyhájára.

A pap gyanakodva kérdi:

— Honnan szerezted?

A cigány felháborodva szól:

— Hát amikor a főtisztelendő ur vasárnap szép prédikációt mond, megkérdem-e én, hogy honnap szerezte?

Debreczeni színészet.

Zilahy a mult héten már másodizben nyujtotta be új társulatának névsorát. Bizonyára időt akar engedni a színházi bizottságnak és a városi tanácsnak, hogy a sok ismeretlen, vad idegen nevet, míg megérkeznek, megtanulhassa.

Zilahy a legtöbb új tagot Poszonyból szerződtette. Kár pedig, mert azok elhozzák ide a megbukott Bala balszerencsését, Zilahy pedig magában is elég szerencsétlen.

Zilahy Szigeten jelenleg mozi és brettli előadásokat rendez. Ez igazán felesleges, mert úgy is tudjuk, hogy ezekhez ért ő, nem a színészethez. Aradon is legszebb sikereit nyáron aratta az arénában — díjbirkózókkal.

Nagyon hangos Zilahy megint a reklámjában. Jobban szeretnének, ha inkább az énekes színészeinek volna — hangjok.

Tiltakozás.

— Hogy van?

— Elég rosszul. Köszönöm.

— Nekem ne köszönje. Én nem tehetek róla!

Bihari pontok.

Komlóssy József is elérte vágyai netovábbját. A főjegyző kirándulási kedve folytán három napra — polgármester lett.

Váradi Zsigmond beszámolt biharon. A választói e ténye után majd — leszámolnak vele.

A nyaralók nagy része már hazaérkezett. Nahát, ezek a szegény tatárok, csak most fognak — nyaralni igazán.

A gomolyafejű Bordé Ferencet elnevezték a saját elvtársai bikafejűnek. Ezek után a következő fej előnevek kerülnek sorra:

Grósz Sándor: zsiráffejű, Kőszeghy József: tyukfejű, Rimler Károly: bögölyfejű, Thury László: kosfejű, szóval a szocialisták a gyakorlatba is beviszik a Darwin-féle összehasonlásokat.

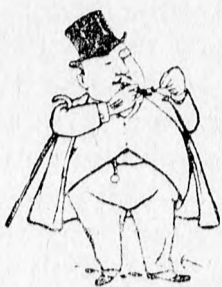
Dr. Tóth Ferenc képviselte Debrecenben a várost. A peceparti Párisnak ezuttal elég jó arc-élatja volt.

A szárazság miatt feljebb ment a tök ára. Sok városházi amatőr gazdálkodó erre a hirre felemelte a — fejét.

Diószegen, — mint tudósítónk jelenti, — a hőség elől Vaday Náci bátyánk, Balassa István, Kaszvinszky, Vendek Ernő és a többi urak — a pincébe menekültek ki.

Azt beszélnek, hogy a Magyar-bank, a Polgári takaréknó meg a Belvárosi részvényei a nyár folyamán a csörögévé száradtak a hőségtől. A tudósításért Dicker Illés vállalja a felelőséget.

Püspöki táján egy teherkocsi kisiklott. Azt mondják a vonat Sas Ede novelláit szállította Budapestre „elhelyezés“ végett és a tulsúlytól ugrott ki.

Anyósházy Tihamér

— anyós élcei. —

Gergely barátom anyósa regényírásra adta magát. Istenem, milyen szerencsés ember, legalább csend és békesség van a házánál.

A napokban egy kis murin voltam, honnan egy kevésbé megkésve, a kora hajnali órákban vetődtem haza... anyósom rám förmed:

— Nagyszerűen teszi, vő uram, ilyenkor jön haza!... Miért nem tudott ilyen állapotban mindjárt olyan kocsiba ülni, mely egyenesen a pokolba vitte volna!

— De... de... hi... hiszen é... épen... o... oda ho... hozott — dadogtam a szeretetre méltó hölgynek.

Nagyszerű az én anyósom,
Pokolba küld egyenesen —
Nem tudja, hogy ahol ő van
Dupla pokol van ott nekem.

Vasuton.

A vasuti bakter jóakarattal figyelmezteti a vidéki bátyját, aki vasutra akar ülni:

— Egy jó tanácsot adok Marci! Sohase ülj az utolsó kocsiba, mert ha összeütközik a vonat, az utolsó kocsi mindig összetörik!...

— Az utolsó kocsi?... — tűnődik az atyafi. — De ha olyan veszedelmes az utolsó kocsi, hát akkor miért kapcsolják megis a vonathoz?...

Baj.

— A Bella vőlegénye elég csinos ember, de kár, hogy az orrán keresztül beszél.

— Az még hagyján, ha beszélne, de az orrán keresztül — dadog.

Kis medve

szellemes röppentyűi.

— Micike, mondja meg, hogy mi ben hasonlítanak egymáshoz a révész meg a zeneszerző?

— Nos miben?

— Hát abban, hogy mind a kettő — komponáló.

— Hát ez mi lehet. Hosszu, vörös orra van, folyton kelepel, kígyót békát előszeretettel vesz a szájába, de szívesen kell vendégül látni azon a réven, hogy házunkba hozta gyermekét.

— Oh, ezt már tudom. Ez a gólya.
— Azért se az, mert az — anyós.

— Micike, még egyet. Mondja meg, hogy mi különbség van az ezredes rendelete és a lelkész ur narancsa között.

— Ilyen ostoba kérdés is csak a te fejedben fogamzhatik meg.

— Valja be, hogy nem tudja.

— Nem.

— Pedig egyszerű. Az egyik napi parancs, a másik pedig papi narancs.

Kobrak hírne- ves jó mifőségű Iskola cipők

óriási választékban kaphatók

Hermann
Jenő

KOBRAK

cipők
raktárában

Piac-u. 42.

1250

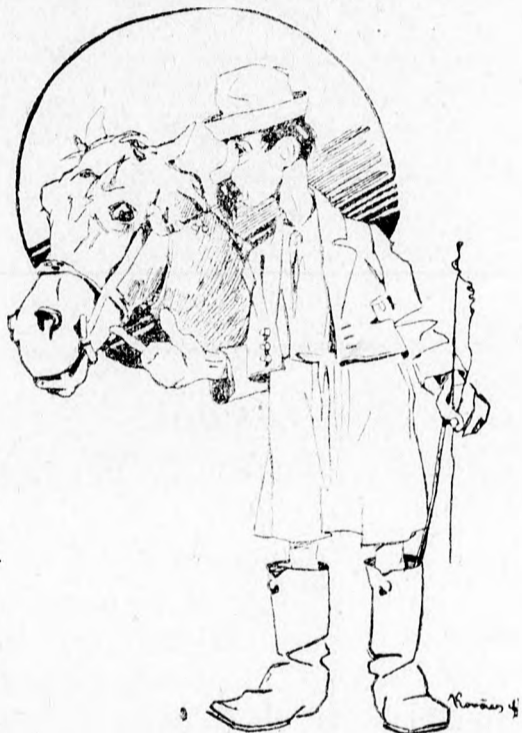
A kirakatban legújabb „KOBRAK“ idény cipők !!

Akasztófahumor.

Milliomos: Itt van szegényember két fillér... Én is voltam valamikor szegény ember...

Koldus: Oh, nem lesz megint azzá a nagyságos ur, ha így fog takarékoskodni.

Bugyi Sándor

Vasárnap, hogy lerukultunk evvel a szopornyikás Szabóval a pijacon, ótán még hazakerültünk a szállásra, hát ahogy osztán bevettem vagy két tányír tisztagomba levest, ótán egy kaszroj vetrencét hagymával, lefeküdtem a vacokra ekkis díli álmodni.

Hogy osztán ez a disztó pirtusz dógozott bennen módnékül, hát áncvájra elnyomott éngem a buzgóság.

Eccer oszt azon veszem magam észre, hogy kint járok a sámsonyi uton, mondok nizek ott valami házhelyett riszletfizetésre, hát ahogy ott bámulok, mirt a vakkutya az erdőbe, eccer csak felrugok egy nagy búr bugyellárist.

Tyűh, aki felistenelte eztet a szerencsét, még megjárrom, hossemi se lesz benne.

Nizek osztán össze-vissza, hogy nem lát-i valaki, avval hirtelen felkapom a bugyellárist, azut nizek, hát még ugyan rengeteg kíkhasu, meg zödhasu van benne.

Na mondok, ezir érdemes vót erre ögyelegni, avval eltettem a puszi zsebbe a verthájm kasszát.

Elkeztem osztán studírozni, mint Hatvani az árokba, hogy mit is csinálók mán evvel a temérdek pizzel.

Hát mondok először kiruházkodunk. A vín asszonynak veszek bukijfel szoknyát, azut ojjan kalapot, hogy hárman is aláférjünk esős időbe, a kis Sanyinyak fájin kis ruhakissíget, vagy két pár lábbelit, egyet ünneplőt, egyet meg hétköznapit.

Jó magam is nadrágba huzom a lábravaló gatyát, ótán a csizmát felteszem a padlásra, osztán cipőt huzok.

Mikor osztán ezekkel kisen leszünk, megveszem a Csanak tekintetes ur házát, oszt úgy ilünk, mint hal a vízbe.

A Villámot nyugdíjba küdöm, vagy eladom Vidoni tésurnak, hadd csinájják belőle szalámit, legalább mink is eszünk belőle majd egy darabot, ha megszárad, mer nyersen nem ojjan izletes.

Ippeg mán a Vilmos kaszárnyánál járok, osztán ahogy ezeken a dógokon, hát az árokba líptem, hogy majd elharaptam a nyelvem.

Nizek osztán szíjjel, hogy hun vagyok én, hát obszeráalom, hogy a vacok előtt a földön hencsergek.

Mondok a vín högynek, hogy add ide a puszlímat. Aszongya, hogy minek a?

Mondok ne ugass, csak nyujcsd ide a puszlímat.

Ide nyuttya osztán, avval kaparászok a belsözsebite, hát nem lelek semmit.

Aszondom a vín högynék, hogy hová lett ebbül a puszlíbul az a nagy búr bugyeláris?

Aszongya mék bugyeláris.

Mondok, hát améket az előbb leltem a nyakad törjik ki.

Aszongya, hogy hát hiszen nem vót kelmed sehun se, csak alutt a vacokon, osztán ippeg most fordult le, hogy felibrett.

Ífnye, hogy a nyehéssig ájjik ebbe a pirituszba, így becsapja ez az embert. Álmottam az egész komédiját, oszt akkor íbrettem fel, mikor lefordultam a vacokrúl, a nyavaja jöjjik rám.

De rám is is jött, mer bánatomba hogy állíptem Varga sógorho, a kutyaszorító zugba, hát úgy kerültem haza ífél körül, mint a nadáj, amék jól meg szíjja magát. Így lett fucscs a temérdek vagyonnak.

Gög.

Gróf (hátrafordulva, utána haladó inasához): Arcátlan, maradjon három lépéssel hátrább! Nem látja, hogy éppen az árnyékomon áll?

A szokás hatalma.

— Óh mennyit szenvedtem, a mikor a férjemet először megcsaltam.

— Hát később?

— Kérlek, az ember lassan-lassan mindenhez hozzászokik.

„Akasszátok fel a gibiceket!”

— Verses indítvány Petőfi után szabadon. —

Gibic zsebében kés, de a nyakán
Kötél még sincsen . . . Jól van ez talán?
Hol a hatalmad, oh sipista nép?
Tűröd, hogy a gibic nyakadra lép?
Ne türd tovább, szenvedtél eleget.
Akasszátok fel a gibiceket!

Beszélhetsz nekik a világ végéig . . .
Ők azt ugyan szívökre sem veszik.
Gibiceket lerázni nincs remény,
A bőrök vastag, a fejük kemény . . .
Holnap itt van, ha ma elkergeted:
Akasszátok fel a gibiceket!

Vagy nem tudod még, óh kártyás sereg,
Gyűlölni méltón a gibiceket?
A hesszeni légy, sáska, vértetű . . .
Nem oly kártyakony s szívós életű . . .
Keble mindig skandalumért eped:
Akasszátok fel a gibiceket!

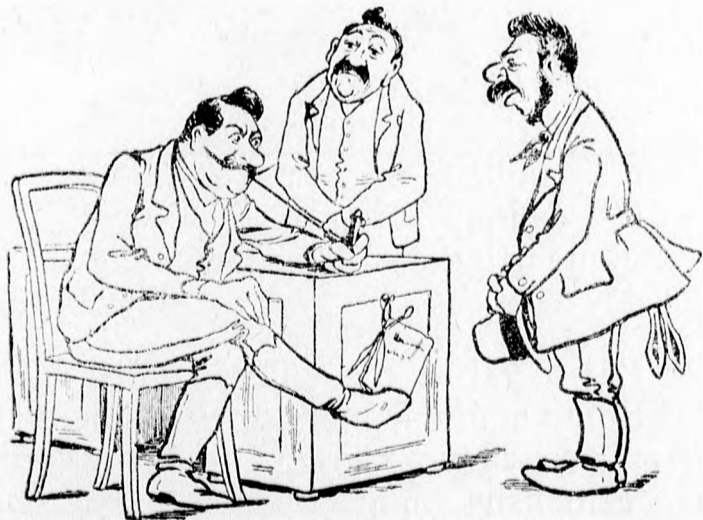
Közülök még a legjobb is gonosz
Fejre pechet, bosszuságot hoz,
Guny és káröröm egész élete,
Szemétől a vörös is fekete.
S megromlik a blatt, amelybe nézeget:
Akasszátok fel a gibiceket!

Egy nagy kártyaasztal a kaszinó,
Grasszál ott a gibic irtóztatón.
Beugrat: menj be, semmit se veszel . . .
Itt egy tuli, ott egy ultimó vesz el.
És mind e rossz a gibictől ered:
Akasszátok fel a gibiceket!

Hiába jár sipisták, nyelvetek,
Gibic nyakát, ha ki nem töritek;
Fejét a szörny újra felemeli
S akkor megint újra kell kezdeni.
En hát egy szerény indítványt teszek:
Akasszátok fel a gibiceket!

Mindenkinek barátság, kegyelem . . .
Csak a gibicnek nem, nem, sohasem . . .
Kártyám, krétám kezemből eldobom
S a hóhérságot magam folytatom.
Kialtva, míg torkom el nem reked:
Akasszátok fel a gibiceket!

Törvény előtt.

Bíró: Hiába mégis csak be kell vallania, hogy megverte a feleségét.

Férj: De hiszen a nősüléssel mindég csak a férj van megverve.

Mézeshetek alatt.

Férj: Mégis csak változatos a mi kosztunk.

Feleség: ? ? ?

Férj: Na igen. Tegnap a leves volt sós és a hus kozmás, ma a hus sós és a leves kozmás.

Karambol Flórián.

Hiányleletet kapok a multkor, hogy szolgálatba miért nem használok kravátlit.

Erre aztán válaszoltam is, hogy nemcsak kravátlit nem használok ebbe a fene nagy melegbe, hanem még a zubbonyt is szeretném levetni, és csak úgy pörén szolgálatot tenni. Azt nem is említettem meg, hogy lábravalót se hordok, mert még azt is elrendelnék, hogy muszály hordani, s esetleg kihoznák érte egy — lábravaló órát.

Megszólít a stáci a napokban, mikor kimentem szolgálatba, hogy:

Hát magával Karambol mi van, hogy maga is angolosra vágatja a bajuszát?

— Kérem főnök ur, annyira megszállott az ihlet az angol vasuti sztrájkból kifolyólag, hogy önkéntelenül is angolos bajuszt hagytam a fodrásszal.

Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal.

Ügyes felelet.

Tanító: Hát nézzük csak Móricka. Tegyük fel, hogy az órámba nincs is mű és én mégis jó drágán eladnám valakinek. Mit mondanál akkor rólam?

Móricka: Azt, hogy a tanító bácsi egy nagyon ügyes kereskedő.

Vaczak András

A minap ippeg központi ügyeletes vótam, oszt a macskás komámmal együtt erősen forgattuk az ördög bibliját. Egyszer csak iktelenül elkezdett csengetni a telefon csengő. A komaéngem küldött a telefonhoz, azt mondja hogy ű nem szeret a fallal beszilni, meg osztán nem jó a vilnyos menküvel játszani, mert könnyen meglapithatya. Oda mentem hát én a telefonhoz, csengettem osztég belesüvöltöttem szeliden, hogy hát:

— Halló! Ki beszél?

— Itt Pucok András gazda ember — és ott?

— Itt meg én vónék, mán, hogy izé . . . Vaczak András ügyeletes rendőr.

— Kérem szépen itt a Csicogón egy legény futkos összevissza késsel a kezében és mindenkit leakar ölni. Olyan mint egy futó bolond.

— Osztég hun beszél az ur?

— Telefonon!

— Igen, hát vegye tudomásul az ur, hogy telefonon nem lehet panaszt elfogadni. Tessék ön saját ide billegni és itt előadni a panaszát, de hozza magával azt a futó bolondot is.

— De kérem az Isten szerelmére, hiszen kés van nála

— A kést csak egisz nyugodtan vegyik el tüle. Hónap, aztán majd irta küldök a késirt két fegyveres rendőrt.

— De hiszen addig mindnyájunkat lekaszabolhat.

— No 'hiszen annak is ű issza meg a levit.

— Kérem kedves Vaczak ur inkább egy bérkocsit küldök csak adjon egy rendőrt.

— Nem lehet! Hallotta az ur? A rendőr leginysigne most sokkal fontosabb dóga van, mint futó bolondok után szaladgálni. Most ippeg Barna Tibor felügyelő ur oktatását halgattják „A rendőrség kötelessége” című elméleti riszbül. E pedig fontosabb mint egy futó bolond amék csak akar ölni. Majd ha lekaszabolja magukat hát csak szójjik be az ur, ne fijenek, megvidem én magukat. Most pedig oszój!

Erre osztán lecsengettem, a komának meg újból kellett keverni a kártyát, mert mig én a telefonynál vótam, ugy láttam, hogy paklizott.

Bizonyos.

— Jaj, fiam, miért nem tanulsz szorgalmasabban, például mint a Jóska gyerek.

— Oh, ha én ugy tanulnék, én is elmebajba esnék.

— Hát Jóskának elmebaja van? Mióta?

— Mióta folyvást azt mondja, hogy szeret iskolába járni . . .

Gázsi.

Vidéki színész: Nos mit mondott az igazgató, mikor gázsi-emelést kért?

Naiva: Azt mondta, kiiratja a helyi lapba, hogy kétezzer koronával emelte a fizetésemet, ha beleegyezek abba, hogy tényleges fizetésemet leszállítsa kétszáz koronával.

Civisek a Bikában.

— Hát hajják sógoromé mégis furcsa ember ez a Nímet Andris.

— Hogy-hogy sógorom?

— Azir sógorom, hogy nem engette meg a tanítók tiltakozó gyűlésit a Bika nagytermibe.

— Tuggya sógorom, nem akar Andris a politikába belékeveredni. Aszongya, hogy a politikából nem ilünk meg.

— Hát biony sógorom igassága van néki, mer abbul nem lehet — házat venni.

— Hát a városi közgyűlésen vót-i sógorom?

— Biony nem én, mer ippeg csípeltünk akkor, osztán én se vagyok hozzá szokva az ijjen üres szalma csípélishe, mint esetleg a mostani politikai sor.

— Ebbe tejjesen igaza van sógoromnak.

Baj.

— Miért kiáltasz ugy, kis öcsém?

— A papám megvert.

— Azért ne kiálts hát; hiszen nem is fájt.

— Igen ám, de az én atyám nagydos a veteránokná

Nagyon szerelmes.

— Na ez a Béla ugyancsak szerelmes. Bizonyára éjjel-nappal a kedvesével álmodik.

— Ellenkezőleg. Annyira szerelmes, hogy egyáltalán nem tud aludni.

Nyelves Kata

Ami aszt illeti, a fürdőről az a tapasztatom, hogy ki miben, ojan. Példának okájer van, akinek a gusztusa a gőzfürdőt kívánja, van, aki egy kicsikét — tegyük föl — szégyenlős, az meg a kőfürdőt, más meg a kádat, megest egy másik a ziszapot szereti.

Hogy innej is, onnáj is halottam tereferényi a fürdőzés jószágáru, mög hasznáru, mondok má e kőne menni eccer oda jis, hadd tapasztajjam ki aszt a finom vizet. A heles terv mög lett vóna, hanem a választás sora vót nehéz. Kértem tanácsot a naccságáru.

— Kati, én az iszapot ajánlom — mondotta.

A szomszédok Terkája meg biztatott:

— Menny a kőbe vagy kádba.

A nyavalya tud kiigazonnyi ebbül.

Hosszas gondukodás után mégis csak a naccságám ajánlását fogattam meg. A szomszéd Terkáva egy mosogató után el is mentünk. Má benn is vótunk, mikor — mintha fene evett vóna belém — az a gondulatom gyütt, hogy a ziszapba tán férfiak is járnak, mert hogy közös. Iszen otthon a tehén-usztatóban a legényekkel lubickoltunk, de ittenék mégis mások a viszonyok.

Hátha Popovics Vencel ott találna lenni — döbbenem meg.

Egy kabinetbe lekapkottuk a ruhánkat és sijettünk a sárba. Mintha kő szakatt vóna le a szívemrű, ugy örültem, mer nem vótak férfiak. Egész fülig belefurakottunk a pocsolýába, mint a malacok.

— Ugy veszem észre, jó kosztion tartanak — szolt hozzám Terka, mikor meg töröcköttünk. Megmázsátattam magam és két kilóval többet nyomtan ruha nélkül. (Vagyis kerek 90 kilót.) Egészen könnyen éresztük magunkat a fürdés után. Ledütünk a perzsa szőnyegekkel letakart díványra és szundítottunk egy jót. Én még kivágattam a két lábujjam közötti fene nagy tyukszemet, aztán hazagyüttünk.

Szende Anica

— egy dócista naplója. —

Maholnap a vakációra is csak bus merengéssel tekinthetünk vissza. Szép édes vakáció! Mondhatom, hogy dócista korom legszebb részét a vakáció képezi. Nemsokára be kell szerezni a féláru tankönyveket. Brrh! Ha rá gondolok igazán elmegy a kedvem még a flirtöléstől is. Pedig ez nagy szó! Én és a flirt ha nem is egy napon láttunk napvilágot, de a napvilág feltétlen egy napon lát bennünket mindég.

Most legujabb szórakozásom, hogy mindennap délelött-délután — diák bérletjeggyel — kimegyek az erdőre és ott vetem ki a hálóm, amelynek természetesen szédületes eredménye van mindég. Valamennyi diák gyerek ott van az mind lángra gyulad. Most legujabban a kis Lá ig a lovagom. Micsoda fotbalisztikus egy fiu, azt igazán nem tapasztaltam még egy fiunál sem. Engem ugy látszik ebből kifolyólag kapunk néz mert kézzel-lábbal magyarázza, hogy hogy kell a 11-est löni. Annyira megkedveltette velem a fotbal játékot, hogy magam is fogom ezt a sportot üzni. A többi fiu is mind akar valamire tanítani.

Szép, nagyon szép ilyen ünnepeitnek lenni, mint most én vagyok, de egy nagy baj van mégis: t. i. vége a vakációnak.

Szabolcsi rovás.

A közbiztonság gyenge lábon áll. A feteke kéz már nemcsak a cárokra pályázik, hanem a — Balcárokra is.

Kállósemjénben Vajdát nevezték ki papnak, aki már Amerikát is megjárta. Talán azért, hogy lebeszélje a — kivándorolni akarókat.

A vásárcsarnok ügyét 30 napra levette a város a tárgysorozatról. Gyorsan kell pedig vele bánni, mert a közönség kedve is olyan, mint a többi piaci áru — romlandó.

Ujfehértó belvizének levezettetését kilátásba helyezte a miniszter, csak legyen költségvetés. Ilyen obstrukciós világban könnyű — igérni.

A kisvárdai tüzoltók végre megnyerték Nagykállóban a serleget. Odahaza persze nem hiszik, mert emlékeznek a — pesti serlegre.

A nagytakarékról hullanak lefelé az emberek. Esésükkel nem csak a saját fejükön esik csorba, hanem az ellenörök tekintélyén is.

A borbélyok kongresszus miatt egy nap zárva tartották üzleteiket. Jó hogy tovább nem, mert a tiszték zugolódtak és — kirendelték volna a póttartalékosokat.

A Tiszamenti községben most katonák tanulnak uszni. Azóta a lányok gyakran járnak friss vizért.

A felsőmagyarországi tornászok Nyiregyházán versenyeznek. Sikerülni is fog az, csak hozzanak magukkal — publikumot is.

Az **Erzsébet** kórházba a villám beütött. A holtra rémült ápolók a felvételi irodába küldték.

A nyiregyházi gimnázium megérzi, hogy a kisvárdaiak és a nagykállóiak ingyenesen veszik fel a tanulókat. Erről Leffler bácsi majd „megfogyva bár, de törve nem“ tesz jelentést.

NYOMDAI MUNKÁK!!

eljegyzési kártya,
meghívó, jelentések, könyvek, falragaszok,

IRODAI NYOMTATVÁNYOK,

csinos és izékes kivitelben, — gyorsan és a leg-
olcsóbb áron készülnek a

Debreceni Ujság Nyomdájában

Arany János-utca 47. szám alatt.

Megrendelések a kiadóhivatalban is eszközölhetők,
Piacz-utca 42. szám alatt (Lamprecht-palota).

Megérkeztek

a legfinomabb angol

divat szövetek

MOSKOVITS JÓZSEF

uriszabó divattermében

DEBRECZEN, Piac-utca 26 sz.
Üzletemet a szemben lévő barakban helyeztem át

Uri-divat cikkek és utazási
kellékek **Aszmann Ferencnél.**

DEBRECEN, Fő-tér a városházzal szemben.

MÁTHÉI JÁNOS

Debreczen,

légszesz, vízvezeték, csatornázás, fürdő berendezés, épület és
dizsmü-bádogos munkák vállalata.

Modern üzlet: Egyháztér 5.
Műhely és iroda: Darabos-u. 54

Telefon szám 321.

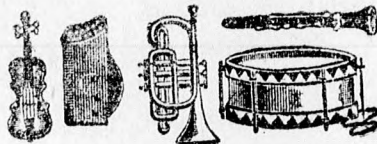
14

SZENDRŐ SÁNDOR

zongora és hangszerkészítő

Debrecen, Batthyányi-u. 22. sz.

Telefon 729.

Alapított 1876.

Zongora, gramofon, mindennemű vonós és fúvóhangszerek, cimbalnok
hangszer alkatrészek és hangszer felszerelési cikkek áruháza és ipar-
telepe. Zongora és pianó kölcsönző (bérbeadó) intézet. Hegedűk és
hegedű-felszerelések, római hurok, valamint gramofonok és gramfon-
lemezek nagy raktára. Zongora és hangszerműhely. „Eufon” tölcser-
nélküli beszélőgépek nagyraktára Zongora és cimbalom hangolás.

Villamos világítást, erőátvitelt, villamos csengők
berendezését egjutányosabban eszközli
Fölövári S. debreceni első elektrotechnikai
vállalata Kossuth-utca 1-ső szám,
Villamos felszerelési cikkek nagyraktára.

Gyomorgörcs, kólika étvágy-
talanság és általában gyomor-
betegségeknél a legkitűnőbb háziszser a

Hollandi

GYOMORCSEPPEK.

Egy üveg ára 40 fillér.

Kapható: 1497

Mihalovits Jenő

gyógyszertárában

DEBRECEN.

Kipróbált

megbízható

Zseb, inga, fali és

ébresztő órákat

legszebb ékszereket

jótállással legcélszerűbben

Kurián Gyula

elősmert johirnevű 1520

műórásnál szerezzük be.

Debrecen, Piac-u. 42. sz.

Ahol javítások is a legjobban és
legolesóbban, jótállással készülnek

A „Villamba” hirdetni hét vármegyére szóló reklám.

Nyomatott a „Debreceni Ujság” nyomdájában.